

Verslag van de ganzen-excursie naar Friesland op 22 januari 1972

Iets gemist ? ..... Niets gemist !

Eigenlijk niets, tenminste als U mee was gegaan voor de ganzen. Er waren slechts een paar duizend kol- en brandganzen nabij Woudsend, en die kent U wel. Zo ....., U die altijd de excursieverslagen doorleest om te kijken of U al dan niet spijt moet hebben van Uw besluit om niet mee te gaan, U weet het !

Er was m.i. weinig wat na afloop de moeite waard bleek; na afloop van die koude, maar later wel zonnige, zaterdag, 22 januari, waarop we rond half negen uit Amsterdam vertrokken.

De afsluitdijk is altijd wel een belevenis, tenminste als je er een enkele keer over komt. De schitterende zon, die het dicht-liggende IJsselmeer deed uitkomen als een grote vijver, scheen ook bij U thuis door het raam. De futen, die éne geoorde fuut, die paar brilduikers en middelste zaagbekken, en het troepje dodaarzen, vind je overal: ze zijn hetzelfde bij IJmuiden als hier bij Kornwerderzand.

Rond 10 uur konden we zonder passencontrôle Friesland in rijden, en via Bolsward reden we naar "Saits" en keken vluchtig naar de Waterpoort en de Martinikerk.

Daarna volgden wij de Friese Meren route van de ANWB via Offingawier, Sybrandaburen, Terzool, Irnsum, door het Snekermeer naar Terhorne. Wat roeken, een ekster op een schaap, een bonte kraai, en eindelijk een huismus in Irnsum zijn geen lokkertjes. De vaak nog ongerepte dorpjes kunnen dat wél zijn. Als je niet op de mensen let, is er veel oppervlakkige rust hier in de winter.

Onze eerste ganzen zaten een eindje weg op een weiland, zodat we geen soort konden bepalen. Bovendien hoorden we elders een oorverdovend geluid van kol- en brandganzen, en deze "oase" lokte ons erg snel verder. Helaas, het bleek een "fata morgana".

Van Akmarijp naar Joure en via de snelweg naar Woudsend. Dáár zaten ze wél. De verdeling was 30 % brandganzen en 60 % kolganzen. De kenmerken, die U zo ijverig op een papiertje had geschreven uit het artikel van Lebrat (Limosa 1968) t.a.v. de juveniele kolganzen:

1. de afwezigheid van de witte kol (die echter de eerste winter al zeer goed door kan komen);
2. het meest resistente kenmerk van de eerstejaars vogel, n.l. de donkere "nagel" op de snavel (NB fout aangegeven in de Vogelgids van Kist);
3. de afwezigheid van de duidelijk witte streep langs de bovenkant van de flanken,

en nog enkele kenmerken, die kon U niet waarnemen, omdat de afstand te groot was.

Rond twee uur verlieten wij dit gebied.

De toeristische route van de ANWB - de zgn. Friese Merenroute - vertoont een manco. De weg, die even voorbij Woudsend rechtsaf gaat en doorloopt tot Meerzicht, kunt U rustig verder afrijden, teneinde weer op de "Meren-route" te komen. Via Oudega reden wij de mist in, zodat we genoodzaakt waren het "Klif" links te laten liggen.

Het enige vermeldenswaardige feit is nog: de "echte Friese worst", die wij op aanraden van één van de acht kochten bij slager J. Veltman in Nijemirdum. Deze worst, gerookt boven beukenhout en turf, is een echte lekkernij, die vooral smaakte bij de hartversterking, die wij 's avonds namen, nadat wij omstreeks 6 uur weer in Amsterdam waren aangekomen.

Eigenlijk is dit allemaal veel te uitgebreid voor een dagje relaxen, met als enig tastbaar resultaat Friese worst. In Brabant hebben ze worstebroodjes, die zijn misschien nóg aantrekkelijker. Tot ziens !

P.C. Meijer

Westerduinenstraat 98, Nieuwendam

Tel. 270152